

بسم الله الرحمن الرحيم

جایگاه سالمندان در ضرب المثل ها

الف - ضرب المثل‌های موجود پیرامون ضرورت تکریم بزرگان و سالمندان

-واجب است مراعات خاندان قدیم.

-حق مهتران سخت و واجب تر است.

-حق شرم دارد زموی سفید.

-یک بزرگتری گفته اند و یک کوچکتري.

-سر تاجداران نبرد کسی.

-مکن با سر بزرگان، سر بزرگی.

ب- ضرب المثل‌های موجود پیرامون تدبیر و تجربه ارزشمند سالمندان

-آنچه در آئینه جوان ببند، پیر در خشت خام آن ببند.

-رای پیر از بخت جوان به.

-سخن بزرگان شنیدن، ادب است.

-دود از کنده برخیزد.

-آتش از چنار پوسیده برآید.

-تدبیر از پیر، جنگ از جوان.

-غیر مرد پیر سرلشگر مباد.

-زسودای بزرگان هیچ کس نقصان نمی بیند.

-شراب کهن قوی تر باشد.

-پیر به ز برای سپهسالاری.

-سخن های پیران بود دلپسند.

-لب پیر با پند، نیکوتر است.

-من که پیرم و می لرزم، بر صد جوان می ارزم.

-هرچه به گوش شنیده ای، ما به چشم دیده ایم.

-یک باز سپید به ز صد باز سیاه.

-تو مو می ببینی و من پیچش مو، تو ابرو و من اشارت های ابرو

ج- ضرب المثلهای موجود پیرامون ضرورت قدردانی از زحمات والدین.

-جگرها خون شود تا یک پسر مثل پدر گردد.

-جنگ پدر، خوار و زار است و شوم.

-اولاد پیدا می شود، پدر و مادر پیدا نمی شود.

-حق مادر نگاه داشتن بهتر از حج رفتن است.

-مادر، فرزند را بس حق هاست.

د- ضرب المثلهای موجود پیرامون وجود عوارض جسمانی در دوره پیری و سالمندی

-مصیبت بود پیری و نیستی.

-مرد چون پیرشد جبان گردد.

- زمستان را شبی، پیران را تبی.
- عشق پیری گر بجنبد سر به رسوایی زند.
- چو، چل آمد فرو ریزد پروبال.
- روز پیری پادشاهی هم ندارد لذتی.
- پیری و صد عیب، چنین گفته اند.
- پیری به هزار علت آراسته است.
- لنگ بخر، کور بخر، پیر مخر.
- سر پیری داغ امیری (سر پیری معرکه گیری).
- نه نیکو بود پیر باده پرست

" اللهم صل علی سیدنا محمد و آل سیدنا محمد "

منابع

رضا خاشعی. جایگاه و تصویر سالمندان در فرهنگ مردم. نجوای فرهنگ. ۱۳۸۵: ۲: ص ۸۹

